

WAT EEN GEDOE OM EEN HOND!

Blijspel in drie bedrijven

door

B. VAN DER HAAR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT EEN GEDOE OM EEN HOND!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **B. VAN DER HAAR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen

PERSONEN:

HARM WOLTING, boer	plm. 50 jaar
GEES, zijn vrouw	plm. 50 jaar
ANNA, zijn dochter	plm. 22 jaar
HENDRIK KIERS, zwager van Harm	plm. 45 jaar
GEERTJE, zijn vrouw	plm. 45 jaar
NOTARIS HIDDING	plm. 50 jaar
ALBERT GRIT, heeft verkering met Anna	plm. 25 jaar
ROELOF BRINKS, hondenfokker	leeftijd naar keuze

De namen kunnen worden aangepast bij de omgeving, waarin het blijspel wordt opgevoerd.

TIJD:

Alle bedrijven spelen zich af op dezelfde dag.

Het stuk is opgedragen aan JAN WEGGEMANS te ASSEN.

DECOR:

Het toneel stelt een eenvoudige plattelandskamer voor.

Het decor blijft in alle bedrijven gelijk.

Meubilair en inrichting van het toneel: naar keuze.

Nodig is: een laag kastje waarop een telefoon.

Een venster (linksvoor) mag niet ontbreken, even min als de slaapkamerdeur (rechtsvoor).

Het stuk is voor het eerst opgevoerd in het voorjaar van 1979 te Deventer door de toneelgroep van de plaatselijke Drentse Vereniging "Harm Smeenge", onder regie van de heer G. Huiskamp.

"Harm Smeenge" voerde het op in de streektaal van Z.W. Drente.

"Wat een gedoe om een hond" is een blijspel dat duidelijk het karakter draagt van het platteland. De taal in het stuk kan aangepast worden aan elke streektaal.

Het is echter niet beslist noodzakelijk dat het zich afspeelt in een boerengezin. In dat geval moeten er wel hier en daar kleine wijzingen worden aangebracht.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat, loopt Harm te zoeken naar zijn autosleutels. Zijn zwager zit ongeduldig te wachten, want ze moeten samen naar een vergadering. Anna zit bij de tafel ze naait aan een nieuwe jurk.)

HARM: Nou begrijp ik toch niet waar mijn autosleutels zijn gebleven!

ANNA: Man, hou nu toch eens op met dat stomme heen en weer geloop. Je lijkt wel een kip die z'n ei niet kwijt kan! Ga nu eens even rustig zitten en denk 'ns goed na waar je ze gisteren gelaten hebt.

HARM: Ik doe al een half uur niet anders dan nadenken!

HENDRIK *(een beetje spottend)*: Meen je dat nu? Kun je dat zólang volhouden? Maar zonder gekheid: weet je zeker dat je ze vanmorgen niet meer in je handen hebt gehad?

HARM: Ja, 'k wou dat ik zo zeker was van de honderdduizend! Toen ik gisteravond thuis kwam lag Gees al in bed. Ik heb mijn kleren over een stoel gehangen, omdat ik ze vanmorgen toch weer aan moest. Gees was nog wakker en toen heb ik haar verteld dat er een scheur in mijn rechterjaszak zat; ik moest telkens 't een of ander uit de voering vissen. En vanmorgen heeft zij die jaszak gemaakt.

ANNA: O, maar toen was je de sleutels al kwijt! Die zijn natuurlijk al eerder uit je zak gevallen!

HARM *(zoekt ondertussen verder)*: Nee, dat zijn ze niet, want ik zei gisteravond ook nog: wat een geluk dat ik mijn sleutels niet heb verloren! Voor alle zekerheid heb ik vanmorgen nog in de auto gekeken en het pad langs het huis afgezocht, maar geen sleutels!

HENDRIK *(staat op)*: Nou ja, zoek maar niet langer. We moeten weg. *(hij loopt alvast naar de deur)* Zoek vanmiddag maar verder! We gaan wel lopen! Zó ver is het nu ook weer niet.

HARM *(staakt het zoeken)*: Er zal niks anders opzitten. *(hij gaat naar de achterdeur, doet die open en roept)* Gees, we gaan, anders komen we te laat!

GEES *(komt de kamer in)*: Wat een geluk, dat je achterste aan je rug vastzit, anders was je dat ook nog eens een keer kwijt! Mannen! Praat mij d'r niet van!

HARM: Ja, gooi de rest maar in mijn pet! Wil je vandaag nog eens zoeken of je ze ergens ziet liggen? *(zoekt zijn zakken na of hij alles heeft)* Heb ik nu alles? Ja, ik geloof het wel. *(doet dan een ontdekking)* Wel allemachtig! Wat zit daar nou? Dat zijn verdorie mijn autosleutels!

GEES: Hoe kan dat nou? Toen ik vanmorgen die scheur genaaid heb, heb ik nog gevoeld of er iets in die zak zat, maar daar zaten geen sleutels in!

ANNA (*lacht*): Nou begrijp ik het! Moe, toen jij vanmorgen die scheur wou dicht naaien heb je wel in de zak gevoeld, maar in de voering heb je niet gekeken. Je hebt de sleutels gewoon opgesloten!

HARM: Nou moet je toch ophouden! Nu zeg ik op mijn beurt: Vrouwen, praat me d'r niet van. Ik vind het nogal stom!

HENDRIK (*loopt naar Harm en Gees*): Zeg, doe me een lol! Ga vanmiddag maar verder met dat geruzie! Knip een gat in die zak, pak de sleutels, dan kunnen wij tenminste vort.

GEES (*heeft inmiddels een schaar genomen en knipt een gat in de onderkant van de zak. Anna en Hendrik volgen de "operatie" van dichtbij*): Zo, klaar is Kees! 't Is de moeite niet waard! Vanmiddag maak ik die scheur wel weer dicht. En maak nu maar gauw dat je wegkomt! (*zij bergt de schaar weg en de mannen gaan de deur uit met een: tot straks*) Zo, dat was dat!

ANNA (*doet de deur even open en roept de mannen na*): Kijken jullie goed of je kontzak wel dicht is? Stel je voor dat jullie je portemonnee verliezen, dan zou je nog niet eens een borrel kunnen kopen! (*ze gaat weer terug naar haar werk*)

GEES (*die ondertussen wat "gerommeld" heeft*): Wat denk je, krijg je die jurk vandaag nog klaar? (*ze staat ook bij de tafel*)

ANNA: O, als er niks tussen komt met de mannen of zo, dan denk ik wel dat het zal lukken. Maar ik moet nog wel even het dorp in om knoopjes uit te zoeken.

GEES: Wat doe je er op, gladde of andere?

ANNA: Ik zal wel eens zien wat ik kan krijgen. Heb je misschien ook nog boodschappen? (*ze legt haar naaiwerk neer*)

GEES: Ja, als je toch om knopen uitgaat neem dan meteen een paar zakdoeken voor je vader mee: hij verliest er elke week wel één.

ANNA: Witte of bonte?

GEES: Bonte natuurlijk! Witte zijn niks waard voor je vader. Hij gebruikt ze overal voor: 't lijken vaak net poetslappen.

ANNA: Misschien gebruikt hij ze ook wel om zijn schoenen te poetsen. Nou, dan ga ik maar. 't Is nog lekker vroeg.

GEES (*kijkt op de klok*): Ja, 't is nog maar half tien.

ANNA (*op weg van de tafel naar de deur blijft ze opeens luisterend staan*): Wat krijgen we nou?

GEERTJE (*valt als het ware de deur binnen, ze is helemaal van streek en blijft staan zodra ze de kamer binnen is*): Wij erven een heleboel geld! We erven een heleboel geld! (*dan loopt ze verder de kamer in*)

en valt, buiten adem, neer op een stoel) Hè, m'n hart bonst in mijn keel! We staan in 't testament!

GEES: Waar heb je het nou toch over? Wat voor testament?

ANNA: Wie is er dan dood?

GEERTJE: Tante Neel is dood.

GEES en ANNA (*roepen door elkaar*): Tante Neel? Uit Zeeland? (*ze gaan dan ook zitten, elk aan een kant van de tafel*)

GEERTJE: Wij hebben vanmorgen een brief gekregen van de notaris. Daar stond het in. Hendrik was net de deur uit, Gees. De notaris schreef dat we alles erven!

GEES: En wij dan? Wij zijn zusters en hebben dan toch gelijke rechten.

GEERTJE: Hebben jullie dan geen brief gehad?

GEES: Nee. Hebben jullie vanmorgen die brief ontvangen? O, maar dan ligt hij misschien nog in onze groene bus.

ANNA (*staat meteen op en gaat haastig af door middendeur*): Ik ga direkt kijken!

GEERTJE: O, Gees, de notaris schreef dat Neel stinkend rijk was!

GEES: 't Lijkt mij gek, dat hij dat zó schreef!

GEERTJE: Nou ja, niet precies zo, maar het kwam wel op 't zelfde neer!

GEES: Ik moet 't allemaal eerst zelf zien: je moet de huid van de beer niet verkopen vóór je hem geschoten hebt!

GEERTJE: Kom nou! Zo'n notaris schrijft toch maar niet zó wat neer?

GEES: Allemaal goed en wel: ik moet eerst die brief zien.

ANNA (*komt triomfantelijk op met een brief in de hand*): Wij hebben er ook één!

GEES (*springt overeind*): Gauw, geef m'n bril eens! (*als Anna haar die gegeven heeft uit een kastlade, gaat Gees zitten en maakt zenuwachtig de brief open. Geertje en Anna gaan achter haar staan en lezen over haar rug mee*)

Geachte mevrouw Wolting. Het is mijn taak u mede te delen dat uw tante, Neel de Groot, weduwe van Jan Stapel en wonende te Nieuw Kruiningen, A 104 en geboren op 14 oktober 1905 te Oostwolde, op (*aan te passen bij de tijd van opvoering*) is overleden. De begrafenis heeft in alle stilte plaats gevonden, dit op verzoek van de overledene. (*terzijde*) O, daarom hebben we niets gehoord.

ANNA: Lees nu eerst verder!

GEES (*leest weer*): Als enige erfgenamen zullen uw zuster en u in aanmerking komen haar nalatenschap te aanvaarden, die, dit mag ik wel schrijven, een aanzienlijk kapitaal vertegenwoordigt.

GEERTJE: Wat heb ik je gezegd?

ANNA: Lees toch verder!

GEES (*leest weer*): In de loop van de dag zal ik bij u langs komen om een en ander te regelen. Er is namelijk nog een kleine bijkomstigheid, maar ik neem aan, dat u daarvoor wel begrip zult opbrengen. (*terzijde*) 't Zal mij benieuwen! (*leest weer*) Uw tante had een hond, waaraan ze bijzonder gehecht was en daarom vraagt ze of één van u beiden het dier zal willen verzorgen tot aan zijn dood. (*terzijde*) Wat is dat nu voor onzin? (*leest*) Aangezien ik een belangrijke bespreking elders heb, zal ik niet vóór vier uur bij u kunnen zijn. De hond, een herdershond, zal vanmorgen aan mijn kantoor worden afgeleverd en ik heb mijn asti (*terzijde*) Wat staat daar nou?

ANNA: Assistent! Dat is een klerk van zijn kantoor.

GEES: Waarom schrijft hij dat dan niet? (*leest weer*) ...mijn assistent opdracht gegeven deze bij u te brengen. Nadere bijzonderheden krijgt u dan vanmiddag wel van mij. Om mij een dubbele uitleg te besparen zou ik willen verzoeken beiden, met uw echtgenoten, om vier uur aanwezig te zullen zijn ten huize van Harm Wolting. Met hoogachting, notaris Hidding. P.S. De hond heet Hektor. (*Gees zet haar bril af*)

GEERTJE: Geloof je me nou?

GEES: Ja, het staat er duidelijk genoeg. Maar wacht eens! (*bril weer op*) Wat schrijft hij ook weer over een hond? (*tegen Geertje*) Daar had je me niets van gezegd!

GEERTJE: Wat kan mij nou zo'n hond schelen! Wij worden schatrijk en daar gaat het mij om!

GEES (*heeft de passage nog eens gelezen, met bril op - dan wordt ze aktief*): Anna, vlug, haal de mannen!

GEERTJE: Maar niks zeggen, hoor!

ANNA: Als ik niks mag zeggen krijg ik ze natuurlijk niet mee!

GEERTJE: Zeg maar, dat de zeug biggen krijgt.

GEES: Doe niet zo gek! Als daar kans op was, dan zou Harm vast niet naar die vergadering zijn gegaan!

ANNA: Maar wat moet ik dan doen?

GEES: Je moet je vader even apart nemen en dan eh...

ANNA: Ja, en dan... 't Is geen klein kind.

GEES: Ik weet het ook niet, hoor. Bedenk onderweg zelf maar iets! (*Anna af*)

GEERTJE (*beide vrouwen zitten weer, elk aan een kant van de tafel; ze weten met hun houding eigenlijk geen raad*): O, Gees, wie had dit nu ooit kunnen dromen! Kapitalisten zijn we nu!

GEES: Ik durf het haast nog niet te geloven!

GEERTJE: Toch heb ik er alle vertrouwen in: de notaris zou het anders nooit op papier gezet hebben!

GEES: Als het echt waar is, kopen wij meteen een nieuwe trekker. Die van ons is versleten.

GEERTJE: En wij gaan wat vertimmeren: ik wil er nog een extra slaapkamer bij hebben. En die ouwe schuur van ons gaat dan ook tegen de grond!

GEES: Maar die hond zit me nog niet lekker. Trouwens, die komt er bij ons toch niet in. Zelfs niet al heette hij Napoleon of Prins Bernhard! Nee, bij Hendrik en Gees komt geen hond over de vloer. Wij wonen hier aan de grote weg en dat dier zou in de kortst mogelijke tijd worden doodgereden. En dan komt er ook nog bij dat ik doodsbenauwd ben voor elke hond!

GEERTJE: O, maar wij kunnen hem ook beslist niet hebben! Wij hebben al twee katten en Hendrik heeft een gruwelijke hekel aan honden.

GEES: Ja, zo kunnen we nu wel doorgaan, maar daar zijn we die hond niet mee kwijt! *(loopt nog eens naar het raam en kijkt naar buiten)* Waren die kerels er nu maar!

STEM IN ACHTERHUIS: Vollek!

GEES *(staat op)*: Wie kan dat nu wezen?

GEERTJE: 't Is een vreemde, anders kwam hij wel verder.

STEM: Is er iemand in huis?

GEERTJE *(staat nu ook op)*: 't Zal de klerk van de notaris toch niet zijn?

GEES: Daar zeg je zo wat! Ga jij eens kijken: ik durf niet zo dicht bij een hond te komen!

STEM: Vollek!

GEERTJE: Ja, wij komen er aan!

GEES: Toe nou, Geertje, schiet toch op!

GEERTJE: En wat moet ik met dat dier doen?

GEES: Hij zal wel aan een riem zitten. Leg hem dan maar vast, in de schuur. *(Geertje af)*

GEES *(gaat zitten)*: Nou ja, de mannen moeten straks maar zien hoe ze er mee aan moeten. *(neemt de brief voor de zoveelste keer in handen)* Wat een dag, wat een dag! Zó word je wakker als een doodgewone boerin en zó ben je kapitaliste! O, ik doe vannacht vast geen oog dicht! *(kijkt de kamer rond)* Ik mag ook wel eens denken aan een nieuw behangetje. *(leest, met bril op)* Een aanzienlijk kapitaal! Tja, het staat er toch duidelijk. Dat wel. Maar over die hond maak ik me toch nog wel een beetje ongerust, ook al komt hij hier dan niet over de vloer. *(loopt weer naar het raam)* Waar blijft Harm nu toch? Zou Anna het hem wel goed gezegd hebben?

GEERTJE *(op)*: Ziezo, dat hebben we weer gehad. Het beest ligt in de schuur aan de riem.

GEES: Is het een herdershond?

GEERTJE: Geen idee! Ik weet alleen maar dat het een joekel van een hond is! Maar hij deed mij niets. En wat er nu verder moet gebeuren zullen we maar aan de mannen over laten. *(de dames zitten weer aan tafel)* Gees, wat is nu een aanzienlijk kapitaal?

GEES: Ik zou het je niet kunnen zeggen. Ik weet alleen wel, dat ik nog nooit een aanzienlijk kapitaal in m'n handen heb gehad. 't Kan wel vijf duizend gulden zijn, maar ook wel vijftigduizend.

GEERTJE: Foei, ik moet er niet aan denken!

GEES: Die Neel toch! Toen we, een paar jaar geleden, bij haar ziekbed stonden kregen wij het idee dat ze het niet zou halen. Maar ze is toen toch nog weer gauw opgeknapt.

GEERTJE: Zeg dat wel. Maar heb jij toen het gevoel gehad dat zij er zo warmpjes bij zat?

GEES: Geen moment! Goed, het zag er netjes uit, maar daar is ook alles mee gezegd. Ik dacht dat de meubels nogal oud waren.

GEERTJE: Als ze antiek zijn dan zijn ze nog wel een mooie stuiver waard!

GEES: De notaris had het over "enige erfgenamen", nou, dan is de inboedel ook voor ons!

GEERTJE: Ik moet eerlijk bekennen dat de inboedel mij minder interesseert. 't Gaat mij meer om de centen! Waar zou Anna toch blijven? Die had toch allang terug kunnen zijn?

GEES: Ze had het er over, dat ze nog nieuwe knoopjes moest halen; misschien heeft ze dat meteen wel gedaan. Wacht eens! *(ze hoort iets)*

HARM en HENDRIK *(komen binnenstormen; ze roepen door elkaar):* Waar is die brand? Geef op die brief! *(de mannen blijven staan onder het lezen, de vrouwen kijken vol spanning toe en lezen als het ware mee. Na het lezen laten de mannen zich zakken op een stoel, aan weerszijden van de tafel, de vrouwen zitten ook)*

HENDRIK: Nou, Harm, wat zeg je daar van?

HARM: Ja, wat moet ik daar nu van zeggen? Wil je wel geloven dat ik er gewoon stil van ben?

GEES: Toch heb ik er nog niet alle vertrouwen in. Ik moet het eerst met mijn eigen oren horen van de notaris.

HARM: Misschien heeft Gees wel gelijk.

HENDRIK: Och man, hou toch op met zeuren! D'r staat duidelijk dat wij enige erfgenamen zijn. Wij zijn nu rijk!

GEERTJE *(staat op)*: Als dat waar is, dan is er wel wat veranderd in de wereld! Weten jullie nog toen we trouwden? Twee zusters op één dag? En wat zei mijn brave echtgenoot toen? Gees en Geertje, jullie

zijn vandaag mooi met je neus in de boter gevallen. *(de vrouwen lachen er om)*

HENDRIK: Klets toch niet! Toen wij trouwden hadden jullie nog geen luis om dood te drukken!

GEES: Goed, als je dat dan zo graag wilt horen: wij hadden inderdaad geen al te dik spaarbankboekje. Maar die tijd is nu voorbij: nu zijn wij goudvisjes geworden!

HARM *(heeft ondertussen nog eens in de brief gekeken)*: Je hebt het nu wel aldoor over geld, maar je hebt nog niks. En dan nog die kwestie van die hond. Wat moeten we daarmee aan?

GEERTJE: Die hond is er al. Die ligt in de schuur.

HARM: Je kunt mijn schuur wel vol honden leggen, maar dan gaan ze er toch allemaal weer even vlug uit! In mijn huis komt geen hond over de vloer!

HENDRIK: En in mijn huis evenmin!

GEERTJE: Wij hebben al opvreter genoeg! Twee katten, dat gaat nog net, maar daar blijft het ook bij.

GEES: Moet hij dan hier voor de deur worden doodgereden?

HARM; Zo is 't maar net! *(Harm gebruikt dit vaak als stopwoord. Hij staat nu op)* Ik ga toch eens kijken wat voor dier het is. Misschien is hij wel op de loop gegaan. *(gaat naar de deur)*

GEERTJE: Als ik een hond vastbind dan komt die niet meer los!

HENDRIK: Net zo min als ik! *(gaat ook naar de deur)* Ik ga ook eens een kijkje nemen. Je weet het maar nooit. Stel je voor dat de vogel gevlogen is!

GEERTJE: Ik zou het best willen, maar dat kun je wel vergeten. *(de vrouwen gaan ook door de achterdeur af)*
(Na een poosje komen Anna en Albert de kamer in)

ANNA: En nu moet je als de weerlicht maken dat je weg komt! Vader en moeder weten nog van niets.

ALBERT *(plagerig)*: Zo, zo, heb je nu al weer genoeg van me?

ANNA: Ikke wel!

ALBERT *(zoent haar)*: Daar zul je voor boeten! Zo, dat lijkt er beter op! Wat een geluk zeg, dat we niet in de schuur waren. Hebben ze daar vergadering of zo?

ANNA: Ja, zij overleggen wat er aan te doen is als dochters lastig gevallen worden door brutale vrijers! Jij moet niet zo nieuwsgierig zijn. Maak liever dat je weg komt!

ALBERT: 't Zal wel moeten, maar ik moet zeggen dat het me hier anders uitstekend is bevallen. Maar goed, vanmiddag kom ik wel weer terug.

ANNA: Heb het hart niet in je lijf! We moeten voorlopig nog kalmpjes aan doen.

ALBERT: Toch is dat wel eens moeilijk. Om maar iets te noemen: mijn vader vroeg vanmorgen of ik hier heen wou gaan om te vragen of wij jullie heggoschaar kunnen lenen.

ANNA: Ja, dat moet je vooral doen! En weet je wat mijn vader dan zal zeggen? Albert Grit, je moet eerst maar eens bij jezelf gaan zoeken, want die schaar heb je gisteren al geleend! Wat ben je toch een stommeling!

ALBERT: Goed, dat je me waarschuwt! Maar geen pijn hoor, er zijn nog zoveel dingen te lenen!

ANNA: Als je het maar uit je hoofd laat! *(tijdens dit gesprek staan ze bij het raam, zodat Anna zo nu en dan naar buiten kan kijken. Dat doet ze nu ook)* Verdorie, daar heb je 't gegooi al in de glazen! Daar komt het spul weer aan. Waar moeten we nou met jou heen. *(ze loopt van links naar rechts over het toneel, maar ze ziet vooreerst geen oplossing)* De achterdeur kun je al niet meer door. *(dan krijgt ze een idee)* Gauw, ga maar door mijn slaapkamer. 't Raam staat wel open, klim daar maar naar buiten! *(ze dringt Albert naar de slaapkamerdeur)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto